

Algemeen
Surinaams Islamitisch
Maandblad

AL-HAQ

HET MYSTERIE VAN GOLGOTHA

HET RIJK VAN DE GROOT-MOGOL

DE BIJBEL OVER DE KOMST VAN
DE HEILIGE PROFEET VAN DE
ISLAM

ISLAMITISCH INSTITUUT "IVISEP"

Antondragtenweg No. 20 - Distr. Suriname

Tel. 50992 - P.O.B. 1759

AL HAQ

Oppericht 16 okt. 1971
Oprichter en
Coördinerend Redakteur

MR. BASHARAT AHMAD ALI
Anton Draahtenweg 20
Distrikt Suriname
Tel. 50992 - P.O.B. 1759

Rubrieksredacteuren

A.S. Hoosenie, A. Mahmood,
Maulana Dr. G.A. Bashir, Me j.
Dra. Joemanbaks, Drs. R. Khu-
dabux, Me j. N. Ahmad Ali,
A. Asjarali, Maulana Al Hadj
B. Jaqoc, A. Nataprawira, M.
A. Gulzar, J.M. Draagman, Moh.
S. Sewpersad, A. Ataoellah.

Tijdsch./Fotoredactie

C. Sahobali, A. Chafoerkhan

Administr. en Distributie

Mevr. M. Ahmad Ali - Moh. A Joeb
P.O.B. 1759 - Tel. 50992

Vaste medewerkers

PROF. DR. H. H. KARABATAJI

DR. K. CHAFOERKHAAN

IR. A. TOELLAH

IR. M. S. NASRULLAH

RASHID PIERKHAAN

Abonnementen

JAARABONNEMENT SF. 7,50 (Sur)

JAARABONNEMENT SF. 10,- (Ned)

LEESSE NUMMER SF. 75 cent

Banken

ABN: No. 22.71.168 (Sur)

ABN: No. 54.21.45.189 (Ned)

Vijzelstr. 68 A'dam-Ned

DSK:

A L H A Q

7e JAARGANG NO. 83 SEPTEMBER 1978

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

INSTITUUT VOOR
ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES
(IVISEPI)
TEL. 50992 - P.O.B. 1759

Inhoud

1. HET MYSTERIE VAN GOLGOETHA 3
2. HET RIJK VAN DE GROOT-MOGOL 9
3. DE BIJBEL OVER DE KOMST
VAN DE HEILIGE PROFEET VAN
DE ISLAM 14
4. NIEUWS IN HET KORT 21

De auteurs en/of schrijvers dragen de volle verantwoordelijkheid van hun artikelen.

Het redactielid A.S. Hoosenie draagt de verantwoordelijkheid van de redactionele artikelen.

De auteursrechten zijn voorbehouden aan de uitgever.

HET MYSTERIE VAN GOLGOTHA

DOOR MAULANA G.A. BASHIR H.A.

Ongeveer 2000 jaar geleden, toen de Joden op de komst van hun Messias wachtten, om hen te verlossen van de vreemde overheersing, verscheen Jezus van Nazareth temidden van hen. Deze beweerde, dat hij de verwachte Messias was en vroeg de Joden, hem te volgen, indien zij het Koninkrijk der hemelen wilden binnengaan.

Zoals dit het geval is met elke profeet, was ook Jezus' komst en doelstelling geheel anders, dan men deze verwachtte. Inplaats van opstand te prediken en de troon van David te willen herstellen in zijn oude golrie, leerde Jezus trouw aan de overheid. Inplaats van hun gevoel van eigenwaarde te strelen, vermaande hij hen, omdat ze Gods geboden niet hielden, zodat de Joden hem als valse Messias achtten.

Teneinde nu de wereld - en zichzelf - te bewijzen, dat hun beschuldiging juist was en dat Jezus een gevloekte was inplaats van een gezant Gods, maakten zij een plan, hem te doden. En dat plan scheen wonderwel te gelukken. Christus werd aan het kruis genageld na een schijn-verhoor en een verachtelijke behandeling. De opzet der Joden scheen gelukt. Zij beweerden, dat Christus een vervloekingsdood was gestorven en dat daarmede het bewijs was geleverd, dat hij een valse profeet was.

In tegenstelling hiermede zegt het Christendom nu: "Ja, Christus is inderdaad de vervloekingsdood gestorven, maar ten eerste was deze dood noodzakelijk, ter verlossing van het mensdom, dat gebukt lag onder de last van zonde en erfzonde en ten tweede is hij na drie dagen weer uit het graf opgestaan. Het doel van mijn toespraak van hedenavond is nu, tegenover de Joodse en de Christelijke opvat-

tingen die van de Moslims te plaatsens, waarbij ik met klem onderstreep, wat ook de vorige spreker tot uitdrukking bracht: voorop staat de bedoeling, Jezus te eren, daar volgens mij elke andere opvatting hem omeer aandoet.

De stelling, welke ik als Moslim hier wens te poneren en te verdedigen luidt:

JEZUS CHRISTUS WERD WEL GEKRUISIGD, DOCH STIERF NIET AAN HET KRUIS. GOD REDDE HEM VAN DEZE VERVLOEKINGSDOOD EN LATER STIERF HIJ OP NATUURLIJKE WIJZE.

Teneinde zorg te dragen, dat de argumenten, welke ik hiertoe denk aan te voeren bij mijn Christelijke vrienden volledige bewijskracht hebben, zal ik deze aan de Bijbel ontleenen. (Eerlijkheidshalve acht ik het noodzakelijk hierbij aan te merken, dat voor mij persoonlijk de Bijbel niet aan onaanvechtbare bron is, doch een boek met geschiedkundige gegevens, dikwijls sterk beïnvloed door de gedachten en bovenal door de wensen van de verschillende schrijvers en vertalers.)

Mijn bewijsvoeringen ten opzichte van de stelling, welke ik u noemde zijn in drieën verdeeld en wel:

- 1e. Jezus' kruisdood was niet noodzakelijk.
- 2e. Jezus' kruisdood was in strijd met de Goddelijke bedoeling.
- 3e. Jezus' kruisdood werd door Gods reddend ingrijpen voorkomen.

1e. Kruisdood niet noodzakelijk. Het Christendom leert, dat door Adams val het gehele mensdom met zonden werd beladen en om van deze zonde te worden verlost beschaat er dan geen andere uitweg, dan dat God in Zijn barmhartigheid zijn enige zoon zou zenden, rein, zonder

zonden en onschuldig, God en mens tegelijkertijd, wiens vervloekingsdood de mens zou redden. Dit houdt dus in, dat de kruisdood voor Jezus wel noodzakelijk zou zijn .

Dat deze opvatting niet met de waarheid strookt moge u blijken uit de volgende argumenten:

1e. Daar uit de moderne onderzoekingen wel is gebleken, dat er van een eerste en enige mens, Adam geen sprake kan zijn , maar dat er mensen bestonden, lang voordat de bijbelse Adam uit het paradijs was gedreven.

Hierop duiden ook verschillende teksten uit het boek Genesis. Er waren dus andere mensen, dat de kinderen Adams. Zijn zonde kon deze mensen onmogelijk beladen met schuld. Zoals hiermede dus de erfzonde vervalt, zo vervalt ook de noodzaak tot een verzoening hiervan. Met andere woorden: hiermede vervalt ook de noodzaak van Jezus' Kruisdood.

2e. In het Oude Testament lezen wij hethaaldelijk, dat slechts hij, die zondigt sterft en dat geen ziel zal worden bestraft in de plaats van anderen.

"De ziel, die zondigt, die zal sterven, de zoon zal niet dragen de ongerechtigheid des vaders en de vader zal niet dragen de ongerechtigheid des zoons: de gerechtigheid des rechtvaardigen zal op hem zijn en de goddeloosheid des goddelozen zal op hem zijn.

Het is dan ook geen wonder, dat de Joden, die toch uitstekend met de profetieën op de hoogte waren geen Messias verwachtten, die hen van hun zonden zou verlossen, door het offeren van zijn leven.

3e. Indien Jezus was gekomen, om door zijn kruisdood het mensdom te verlossen, mogen wij toch aannemen, dat hij deze dood als onvermijdelijk zou aanvaarden. In directe tegenpraak hiermede lezen wij echter

herhaaldelijk, dat hij de Joden, die hem kwaad wensten te doen ontliiep en zich schuilhield. Wenste hij zijn goddelijke zending dan niet te volbrengen? U zult mij toestemmen, dat deze opvatting Christus niet eert. Integendeel. Daarom mogen wij aannemen, dat hij zijn dood niet als iets noodzakelijks zag tenminste niet zijn ontijdige en onnatuurlijke dood.

4e. Jezus heeft, toen hij in het openbaar optrad niets gezegd, dat betrekking had op de boetedoening voor de zonden van anderen. Aan de rijke jongeling, die hem om de juiste levensweg vraagt zegt hij. "Wilt gij het leven ingaan, onderhoudt de geboden".

Indien echter zijn dood de verlossing, ja sterker nog de enige verlossing betekende, waarom zeide hij dat dan niet zelf? Hij mag toch in dat geval de hoogste autoriteit genoemd worden.

5e. Er zijn in de bijbel gevallen te over aan te wijzen van mensen, welke voor Jezus hebben geleefd, die het koninkrijk der hemelen binnen gingen. Voor het brengen van zijn zoenoffer dus. De profeten van het Oude Testament, de heiligen, die volgens Mattheus 27:52 bij Jezus' dood werden opgewekt en vele anderen. Indien voor al deze mensen, van wie wij zeker kunnen aannemen, dat zij tot Gods heerlijkheid zijn ingegaan en voor de zonden anderen, van wie dit niet met name gezegd is, maar over wie wij dit toch ook mogen geloven - indien voor dezen Jezus kruisdood niet noodzakelijk was, waarom dan wel voor hen, die na hem kwamen?

II KRUISDOOD IN STRIJD MET BEDOELING.

Zo komen wij t. t. het tweede punt, dat, sterker dan het eerste niet alleen aantoon, dat Jezus' ver-

zoeingsdood niet alleen niet noodzakelijk was, maar dat deze zelfs tengeren de Goddelijke bedoeling indruiste en derhalve verboden was. Ook hiervoor zijn argumenten genoeg, welke deze mening staven. In Deuteronomium 21:23 lezen wij over de gekruisten en de gehangenen:

Zo zal zijn dood lichaam niet aan het hout de nacht overblijven, maar gij zult het zeker op dezelfde dag begraven, want een opgehangene is Gods een vloek, also zult gij uw land niet verontreinigen, dat de Here God u ten erve geeft.

En in Galathen 3:13 staat te dezer zake:

Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons, want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt. Uit deze beide teksten blijkt zonneklaar, dat de opgehangene Gods een vloek is. Hij is vervloekt, dat wil zeggen: verre van God. Satan wordt een vervloekte genoemd, omdat hij tegen de geboden Gods in handelde.

Nu zijn profeet en vervloekte tegengestelde en nimmer met elkander te verzoenen begrippen. Christus mocht derhalve de kruisdood niet ondergaan.

2e. Volgens de verschillende evangeliën had Jezus de gehele nacht voordat hij gegrepen werd, dat hij van de vervloekingsdood mocht worden gered met de, u allen bekende woorden: "Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan mij voorbijgaan. Maar niet mijn wil, doch Uw wil geschiede".

Ook uit deze woorden blijkt, dat zijn redding een feit zou worden, tenzij men zou willen aannemen, dat een aardse vader branhartiger is dan de Eerlijke Vader.

Bovendien: indien dit gebed, door Jezus in de uiterste nood uitge-

roepen onverhoord ware gebleven, dan zou hiermede zijn komen vast te staan, dat hij niet een ware profeet Gods was. Talloos immers zijn de teksten in de bijbel, welke erop wijzen, dat God wel het gebed der rechtvaardigen, doch niet dat der bozen verhoort. Ik wil hier een dezer teksten aanhalen en wel Joh. 9:31, waar wij lezen:

En wij weten, dat God de zondaren niet hoort, maar zo iemand godvruchtig is en Zijn wil doet, die hoort Hij.

3e. Wanneer de schriftgeleerden en farizeeën tot Jezus komen, dat hun geen teken te vragen, antwoordt hij, dat hun geen teken gegeven zal worden, dan dat van Jonas de profeet. Volgens Matth. 12:40 zegt Jezus letterlijk: Want, gelijk Jonas drie dagen en drie nachten was in de buik van het zeemonster, also zal de Zoon de mensen drie dagen en drie nachten wezen in het hart der aarde.

Volgens het Christelijk geloof stierf Jezus aan het kruis en werd daarna levenloos in het graf gelegd, waar hij geen drie dagen en drie nachten, doch een dag en twee nachten verbleef. Realiseert u zich toch eens ernstig, dat dit noch in wezen, noch in tijdsduur met Jezus vergelijkende voorspelling overeenkomt. Er bestaat echter wel grote overeenkomst, wanneer wij geloven, dat Christus, in het graf gelegd zijnde, buiten kennis was.

4e. Uit Jezus woorden, zoals zij in de evangeliën zijn vermeld, blijkt ons, dat hij zijn boodschap wilde brengen

aan alle stammen van het huis Israels. In Joh. 10:16 zegt hij daarover:

Ik heb nog andere schapen, die van deze stal niet zijn: deze moet ik ook toebrengen en zij zullen mijn stem horen en het zal worden een kudde en een herder.

In palestina leefde echter slechts twee stammen van Israel, terwijl de andere tien waren verspreid. Stierf Jezus dus aan het kruis, en voer hij na veertig dagen ten neme, dan was dit deel van zijn zending onvervuld gebleven.

5e. In de profetieën van het Oude Testament blijkt stellig niet, dat Jezus aan het kruis zou sterven. Integendeel, de meest bekende profetie, nl. die uit Jesaja 53, vermeldt met nadruk:

Als zijn ziel zich een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal hij zaad zien, hij zal de dagen verlengen en het welbehagen des Heren zal door zijn hand gelukkiglijk voortgaan.

Indien dit algemeen bekende hoofdstuk op Jezus slaat, zo-

zals men in Christelijke kringen algemeen aanneemt, dan blijkt er wel uit, dat hij niet aan het kruis stierf doch bleef leven en zijn nazaten met eigen ogen zag. Ik hoop hiermede te hebben aangetoond, dat God niet alleen de kruisdood van Jezus niet eiste, maar dat Hij deze bovendien volstrekt niet wilde.

Denken wij ons nog even in, dat het anders was. Dat God wel dit offer, dit losgeld eiste. Stond hij dan niet beneden een sterveling, die wel vergeeft zonder losprijs?

En is de zoendood van een rein en onschuldig mens ook maar in het minst te rijmen met het begrip rechtvaardigheid? Of is het een wreedheid, zondaren ongestraft te laten ten koste van het lijden van een onschuldige? Een eerlijk antwoord kan niet onzeker luiden.

Volgens de moderne onderzoekingen is de mensheid veel ouder dan de Bijbelse Adam, daar kan de hele mensheid niet de zonde van deze Adam erven. Zo het was niet nodig om Jezus aan het kruis te doen sterven.

HAZRAT MIRZA GHULAM AHMAD
Zijn leven en missie

HIJ WAS OOK NIET GEK

Was hij dan gek geworden?

Dat is de vraag. De krachtige argumenten die hij naar voren bracht ten gunste van de Islam doen deze beschuldiging eenvoudig in het niets verdwijnen. Als er enige waarheid zou zijn in deze bewering gedurende zijn leven, zou niemand het nu tenminste laten gelden. Het succes van zijn missie laat zien dat hij

een heel sterke wil bezat en dit is voldoende om de beschuldiging dat hij gek was of een ziekelijke geest had, als leugen te bestempelen. De tegenstand die hij te verwerken kreeg, was de ergste die enig mens ontmoet heeft in deze eeuw. Alle gemeenten- Christenen, Hindoes en Moeslims waren verenigd in hun oppositie jegens hem. Toch zag hij al deze storm van oppositie met een kalmte aan die slechts weinigen vergund is. Als een gekke op-

positie te verwerken krijgt, raakt zijn mentale equilibrium, die reeds verstoord is, volkomen in de war en en zijn gekheid wordt erger. Maar de Stichter van de Ahmadiya beweging verloor nooit nooit zijn kalmte voor enig ogenblik, zelfs dan niet als hij met de ergste situatie geconfronteerd was. Temidden van alle beproevingen en kwellingen, waarbij zelfs het Gouvernement van die dagen hem nauwgezet in het oog hield op grond van zijn claim de Mahdie te zijn, deed hij het propageringswerk van de Islam met zodanige ijver en energie, die men tevergeefs elders zou kunnen vinden.

HARTSTOCHT OM DE ISLAM TĒ VERSPREIDEN

Zijn eigen geschriften zijn op zichzelf spiegelbeelden

van zijn innerlijke. In zijn eerste boek, BARAHIN AHMADIYA, staat dat het doel van zijn opstaan als MOEDJADDID is de heerschappij van de Islam over alle andere godsdiensten. In zijn eigen woorden:

"De geestelijke triomf van de Islam die teweeggebracht zou worden door overtuigende argumenten en schitterende bewijzen, al is het gedurende zijn leven of na zijn dood, is bestemd voltooid te worden door deze nederige dienaar. Ofschoon de Islam vanaf het begin triomfantelijk is geweest op grond van zijn sterke aantrekkingskracht op de menselijke geest en ofschoon van de vroegste tijden af zijn tegenstanders in ongenade zijn gevallen en in verlegenheid zijn gebracht, hing de verovering van de verschillende secten en naties af van het aanbreken

Het rijk van de Groot-Mogol

Het Goddelijk Monotheïsme werp dus veel van de voor-
schriften uit de Koran. Tegelij-
kertijd voerden Akbar en Aboel
Fazal de vereïng in van zon en
sterren, als manifestaties van de
goddelijke macht. Het was hun er
niet om te doen bekeerlingen te
maken. Zij stonden toe dat ie-
dere onderdaan op zijn eigen ma-
nier geloofde in deze universele
god, die zich bevond in tempels,
moskeeën, kerken en in rozen-
struiken. De belangrijkste ele-
menten van de nieuwe gods dienst
waren ongetwijfeld ontleend aan
de godienst van de Parsis, zoals
men de naar India geëmigreerde
Perzen noemde die aan de gods-
dienst van Zarathoestra waren
trouw gebleven. Maar Akbar en

die van de vorige president van
India, Radakrisjna.

Het Goddelijk Monotheïsme hield
strikt gesproken slechts stand
tot aan de dood van Akbars; opvol-
ger, Dsjehaniir, het al snel moest
verlaten. Wel bleef veel van de
Aboel Fazal namen ook bepaalde
aspecten van het hindoeïsme in
hun nieuwe leer op als een krach-
tig voorbeeld van hun streven
naar tolerantie en verzoening. Op
bevel van Akbar werden de heilige
Hindoe teksten, de zogenaamde De-
panstads, uit het Indisch in het
Arabisch vertaald. Tot voor kort
kenden deze vertalingen van Akbar
nog door Europeanen gebruikt. Een
van de beste recente uitgaven is

geest van het *Goddelijk Monotheïsme* bestaan. Dsjehanjir was evenmin als zijn vader een fanatiek mohammedaan en hij zette de politiek van verdraagzaamheid van Akbar voort. Dsjehanjir was een man van grote talenten, maar ook van grote zwakheden. Hij dronk veel en was verslaafd aan opium. Aan het eind van zijn regeringsperiode moest zijn echtgenote Noer Gaham („Licht van het Paleis“) als regentes voor hem optreden. Noer Gaham was een opmerkelijke vrouw door haar buitengewone schoonheid en haar grote intelligentie. Zij was een Perzische weduwe van vierendertig jaar toen zij met de keizer in het huwelijk trad. Zoals de meeste vorsten van de Mongoolse dynastie was ook Dsjehanjir bezeten van een ware bouwwoede. De omgeving van Deli en Agra werd verfraaid met paleizen, tuinen, paviljoens en mausolea. De Indische radja's hadden zich noodgedwongen geschikt in de overheersing van de buitenlandse dynastie en het voortreffelijke bestuur van de Groot-Mogols bracht grote welvaart voor de lagere kasten. Daardoor kwamen de onmetelijke midde-len vrij, die door Dsjehanjir en zijn zoon bij voorkeur aan kostbare bouwwerken, zoals hun paleizen en mausolea werden besteed.

Neergang van de dynastie

Na de dood van Dsjehanjir in 1627 ontstond een heftige strijd om de macht tussen zijn zoons. Deze werd in het daaropvolgende jaar beslist in het voordeel van Sjah Dsjahan die tot 1658 regeerde. Onder zijn bewind was India getuige van een ongelooflijke ontplooiing van de prachtlievende bouwkunst van de Mongoolse dynastie. Ook in het hofleven namen weelde en staatsie toe. Bij de dageraad verscheen de

keizer voor het raam van zijn vertrek om zijn hofhouding, die daar was samengestroomd, te begroeten. Naast Dsjahan vertoonde zich ook de beroemde keizerin Moentaz-i-Mahal, wat leterlijk betekende „de Uitverkorene van het Paleis“. Keizerin Mahal was de dochter van Dsjahans eerste minister, en zij bracht veertien kinderen ter wereld. Zij stierf bij de geboorte van haar laatste kind en Sjah Dsjahan bouwde ter harer gedachtenis de Taj-Mahal, het mooiste mausoleum ter wereld.

Om zich te troosten over het verlies van zijn geliefde vrouw zette de Groot-Mogol zijn architectonische liefhebberijen met verdubbelde activiteit voort. Hij speelde met de gedachte om een geheel nieuw Delhi te bouwen. Om te bouwen hij alvast een trots paleis binnen het fort van deze nieuwe hoofdstad. Daarna begon hij met de bouw van een moskee. Zoals in zovele andere Oosterse vorsten leefde in hem sterk het verlangen om zijn naam voor het nageslacht te bewaren door het oprichten van prachtige en onvergankelijke bouwwerken. De bouw van de nieuwe moskee werd indirect aanleiding tot de val van Sjah Dsjahan. Hij kwam in conflict met zijn oudste zoon Aurangzeb, die in tegenstelling tot zijn voorouders een fanatieke aanhanger van de islam was.

Aurangzeb ontroonde zijn vader en sloot hem op in een van de torens van Agra (1658). De nieuwe Groot-Mogol herstelde het orthodoxe mohammedanisme in al zijn heftigheid het prestige van de dynastie die door Baboer en Akbar was gesticht, bleek zo groot in India dat de onverdraagzame Aurangzeb tot zijn dood in het jaar 1707 ongestoord kon regeren. Het hechte huwelijk van de Mongoolse dynastie hield ook onder minder gunstige omstandigheden stand.

DE BIJBEL OVER DE KOMST VAN DE HEILIGE PROFEET V/D ISLAM

Samengevat luidt de gelijkenis als volgt: Vervolgd door M.A. GULZAR

"Een heer des huizes plantte een wijngaard en verhuurde deze aan pachters. Toen de tijd der vruchten naderde, zond hij zijn slaven om zijn vruchten in ontvangst te nemen. Maar de pachters sloegen, doodden of stenigden de slaven een voor een. Hij zond nog meer slaven, maar ook deze werden op dezelfde wijze behandeld. Ten laatste zond hij zijn zoon, maar de pachters doodden ook de zoon."

Na aldus te hebben gesproken vroeg Jezus:

"Wanneer nu de heer van de wijngaard komt, wat zal hij met de pachters doen?" (Mattheus 21:40)

En zij die hoorden gaven ten antwoord:

"Een kwaden dood zal hij die kwaden doen sterven en den wijngaard zal hij verhuren aan andere pachters, die hem de vruchten zullen afleveren." (Matth. 21:41)

Maar Jezus sprak verder:

*"Hebt gij nooit gelezen in de Schriften:
De steen, dien de bouwlieden afgekeurd hadden, deze is tot een hoeksteen geworden; van den Here is dit geschied, en het is wonderlijk in onze ogen?
Daarom, Ik zeg u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt. En wie op dezen steen valt, zal verpletterd worden, en op wien hij valt, dien zal hij vermorzelen." (Matth. 21:42-44)*

Dit houdt in dat, nadat de zoon was gedood, een ander door God zou worden gezonden, die "de hoeksteen" zou blijken te zijn en die in de ogen van Jezus en van alle anderen "wonderbaar" zou zijn. De Wonderbare zou dus komen, nadat de zoon zou zijn gedood. De Wonderbare kan alleen Mohammad, de profeet van de Islam zijn, die verscheen, nadat Jezus Christus, de zoon van God, aan het kruis was genageld.

De tweede naam van de Beloofde is Raadgever. Deze naam is bij uitstek op Mohammad van toepassing, omdat het raadplegen van de Profeet inderdaad een vaste instelling was geworden, waarbij van de gegoeden een vrijwillige bijdrage werd geheven ten behoeve van de armen. Op zijn beurt pleegde de Profeet geregeld overleg met zijn volk en stelde het volk te raadplegen. Hij verdient het dus meer dan wie dan ook Raadsman te worden genoemd.

De derde naam in de profetie is "sterke God". In het Oude Testament wordt Mozes een gelijke Gods genoemd:

*"De Here echter zeide tot Mozes:
Zie, Ik stel u als God voor Farao; en uw broeder Aaron zal uw profeet zijn." (Exodus 7:1)*

In de Bijbel wordt Jezus een zoon Gods en Mozes "een gelijke Gods" genoemd. Wanneer er dus gesproken wordt van een mens als "een gelijke Gods", dan zou hiermee iemand gelijk Mozes worden bedoeld. Mozes voorspelde immers de komst van een profeet gelijk hijzelf, die zoals bereids is aangetoond geen ander is dan de Profeet van de Islam. Deze is het, die met recht God, of beter gezegd Openbaring Gods, kan worden genoemd. Hiervan zijn er ook aanwijzingen in de Qoraan.

In de slag bij Badr nam de Profeet een handvol grint en wierp het naar de vijand. Dit bleek het sein te zijn voor een zandstorm, die de vijand deed ontstellen en tot zijn nederlaag leidde. Hieromtrent zegt God tot de Profeet:

"Niet gij dooddet hen, maar God doodde hen, en gij wierpt niet maar God was het die wierp." (Qoraan 8:17)

Over degenen, die de Profeet trouw zwoeren, lezen wij:

"Voorwaar, degenen, die u trouw zweren, zweren slechts trouw aan God; Gods hand is boven hen handen." (Qoraan 48:10)

Ook de vierde naam "eeuwige Vader" slaat op Mohammad en niet op Jezus. Jezus voorspelde zelf een ander, die na hem komen zou. En Mohammad maakte er ondubbelzinning aanspraak op, dat zijn leer een blijvend karakter droeg. In hoofdstuk 34 vers 28 van de Qoraan lezen we in verband hiermee:

"En Wij hebben u slechts gezonden als een overbrenger van de blijde tijdingen en een waarschuwer aan het gehele mensdom, maar de meeste mensen weten het niet."

De uitdrukking "gehele mensdom" wijst hier op het universele en blijvende karakter van de boodschap van de Islam. Het is een boodschap, die tot alle volkeren door alle eeuwen heen zou worden gericht.

De vijfde naam in de profetie is Vredevorst. Nu betekent vorst ook koning. In plaats van Vredevorst kunnen we dus ook zeggen Vredekonink. De door Mohammad verkondigde godsdienst draagt de naam van Islam, hetgeen letterlijk "vrede" betekent.

Het mag als bekend worden verondersteld, dat profeet Mohammad door zijn vijanden zeer wreed was behandeld. Vele onder zijn naaste bloedverwanten werden meedogenloos vermoord. Hij was in eigen persoon van al de barbaarsheden zijdens zijn tegenstanders getuige. In vele gevallen en op velelei wijzen was hij het mikpunt voor deze aanvallen.

Hij moest zijn geboortestad verlaten en elders onderdak zoeken en dat moesten ook zijn vrienden en volgelingen. Sommigen van hen werden uiteengereten door te aan twee kamelen vast te binden en de kamelen vervolgens in twee tegenovergestelde richtingen op te jagen.

Vrouwen werden uitgelooed en over brandend heet zand en grint gesleept. De lichamen van gesneuvelde moslims werden verminkt. Kortom, de eerste moslims moesten op allerlei wijzen het uiterste aan mishandelingen ondergaan. Doch eindelijk deed God de moslims zegevieren. Met duizenden volgelingen trad de Profeet als overwinnaar Mekka weer binnen. De wrede vijanden lagen aan zijn voeten, verwachtende een harde straf voor hetgeen zij misdreven hadden. Toch was het enige wat de Profeet tot hen zei: "Deze dag vergeef ik u allen." Hij wilde niet eens hun gevoelens krenken. Toen hij vernam, dat een moslim-generaal had gezegd, dat hij op

die dag de Mekkanen met gelijke munt zou betalen, ontsloeg hij de generaal. Hij zei dat dergelijke uitlatingen er op berekend waren de Mekkanen te krenken. Hoe hebben anderen hun vijanden behandeld, toen zij de macht in handen kregen? Is de geschiedenis niet rood geverfd met het bloed der overwonnenen? *Profeet Mohammad had wel degelijk macht om zijn vijanden te straffen, wegens onrecht, dat vele malen wreder en barbaarser was, dan dat de Joden tegen Jezus bedreven. Toch verkoos hij te vergeven. Hij was daarom de Vredevorst van de profetie van Jesaja.*

VOORSPELLINGEN IN HET NIEUWE TESTAMENT

Op de profetie in Mattheus 21:33-44 is reeds eerder gewezen. In deze mooie gelijkenis van de heer des huizes, die een wijngaard plantte en daarna aan pachters verhuurde, gaf Jezus een overzicht van de geschiedenis der profeten. In de onderhavige gelijkenis betekent "*wijngaard*" de wereld; de pachters zijn de mensen in het algemeen; de vruchten, die de heer des huizes wilde verzamelen zijn deugd, vroomheid en toewijding aan God; de slaven of knechten zijn de profeten, die met tus-senpozen op elkaar volgden; de zoon is Jezus, die na een lange reeks van profeten in de wereld kwam. De zoon werd door de pachters onteerd en gedood. Jezus zeide verder dat "*de steen, dien de bouwlieden afge-keurd hadden, deze is tot hoeksteen geworden.*" De steen, die verworpen was, is het nageslacht van Ismael, dat de zonen van Isaak met verachting behandelden. Volgens de profetie zou dus iemand van onder de zonen van Ismael verschijnen en tot hoeksteen worden. Hij zou, om een bekende uitdrukking van de Qoraan te gebruiken, het Zegel der profeten zijn, d.w.z. hij zou een beslissende en volmaakte Wet van God brengen. Het lag in het voornemen van God om, zoals Jezus zei, het koninkrijk van de Israëlieten weg te nemen en het de Ismaëlieten te geven, die een volk zouden blijken te zijn dat er de vruchten van droeg, dus een volk, dat de eredienst van God in de wereld levend zou houden. *Het moet iedereen wel duidelijk zijn, dat de enige Profeet, die na Jezus kwam en die aan deze beschrijving kon beantwoorden, de Profeet van de Islam is.*

Volgens het evangelie naar Johannes luiden de door Jezus uitgesproken profetische woorden aldus:

"Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij Mijn geboden bewaren. En ik zal den Vader bidden en Hij zal u een anderen Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, den Geest der waarheid." (Johannes 14:15-16)

En verder:

"Maar de Trooster, de Heilige Geest, dien de de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb." (Johannes 14:26)

Nog verder:

"Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden. En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel. Van zonde, omdat zij in Mij niet geloven; van gerechtigheid, omdat

Ik heenga tot den Vader en gij Mij niet langer ziet;
van oordeel, omdat de overste dezer wereld geoordeeld is.
Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans niet
niet dragen; doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid,
zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij
zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal
Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen.
Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het mijne
nemen en het u verkondigen." (Johannes 16:7-14)

Al deze passages uit Johannes voorspellen in ondubbelzinnige be-
woordingen de komst van een ander Profeet na Jezus. De woorden:
"Want indien ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen" kan
nimmer betrekking hebben op de Heilige Geest. Wil men soms zeggen, dat
Jezus niet met het gezelschap van de Heilige Geest gezegend was?
De Bijbel zegt ergens, dat Johannes zelfs voor zijn geboorte al met
de Heilige Geest was vervuld. Dan spreekt de Bijbel van Jezus zelf,
dat hij de Heilige Geest in de gedaante van een duif ontving.
De Heilige Geest was gewoon de mens zowel voor de tijd van Jezus als
in diens eigen tijd te bezoeken. Om te denken dat Jezus er zonder was,
is bijna Godslasterlijk.

Ware achtung voor Jezus eist, dat wij erkennen, dat zelfs zijn disci-
pelen, gereinigd als zij waren door de hand van hun grote Meester, rein
genoeg zijn geweest om het gezelschap van de Heilige Geest te verdie-
nen.

De Qoraan althans kent de vrienden van Profeet MOhammed de eer toe van
zulk een gezelschap. De woorden "Heilige Geest" in de profetie zijn on-
getwijfeld bedoeld om aan te duiden, dat de Beloofde zulk een onscheid-
bare gemeenschap met de Heilige Geest zou hebben, dat zijn komst kon
worden opgevat als de komst van de Heilige Geest zelf.

Dan wordt de Beloofde in de profetie de Geest der waarheid genoemd,
hetgeen ook door de Qoraan wordt bevestigd in de woorden:

*"En zeg: de waarheid is gekomen en de leugen is verdwe-
nen." (17:81)*

Wat betreft de woorden: "Dien de Vader zenden in mijn naam",
moet worden opgemerkt, dat deze slechts kunnen betekenen, dat hij van
mijn waarachtigheid getuigenis zal afleggen. En Mohammed, de profeet
van de Islam, legde inderdaad ook getuigenis af van de waarachtigheid
van Jezus als goddelijke en eerwaardige leraar en profeet en verklaar-
de dat zij, die hem voor vervloekt hielden, omdat hij aan het kruis
werd gehangen, zich vergisten en verkeerd onderwezen waren.
De profetie zegt immers duidelijk: "Die zal u alles leren."

De woorden: "Nog veel heb Ik u te zeggen, maar gij kunt het thans
niet dragen", tonen duidelijk aan, dat Jezus de mensen van zijn tijd
nog niet rijp achtte voor de volle waarheid.
Krachtens de wet van de evolutie, waaraan het lichaam gedurende lange
tijd onderworpen was geweest om uiteindelijk de volmaaktheid van de
vorm te bereiken, heeft ook de menselijke geest vele ontwikkelings-
stadia moeten doorlopen tot verwezenlijking van het einddoel op veler-
lei geestelijk gebied.

Vele eeuwen na Mozes kwam Jezus met zijn boodschap in de wereld.
De wet van Mozes kon men toen vergelijken met een of ander kledingstuk

dat voor een kind was gemaakt, dat het volwassen volk van Israel niet meer paste. Jezus zag de beuzelachtigheid ervan in, dat volwassenen en krachtige mensen kleren trachten aan te trekken, die voor kinderen waren gemaakt. De geest van Jezus verzette zich hiertegen; Het was alsof de stem van God uit de diepte van het hart van Jezus zeide:

"Dit volk is de tijd ver voorbij, waarin het zijn leer ontving van Mozes. Deze leer was hun voldoende, zolang zij in hun vroegere geestelijke toestand verkeerden. Maar thans hebben zij behoefte aan een nieuwe leer, passend bij hun geestelijke ontwikkeling."

Ongetwijfeld trachtte Jezus hierin verandering te brengen, maar deze verandering was niet voldoende en ook niet bestand tegen de stroom van opstandigheid, waarin de menselijke geest toen gevangen was. Het is hieraan toe te schrijven, dat Jezus niet "de volle waarheid" heeft kunnen openbaren.

Maar toen de mens bijkans zes eeuwen na het heengaan van Jezus rijper werd en de tijd van dieper nadenken aanbrak, werd de volle waarheid aan de verkondiger van de Islam geopenbaard. In verband hiermee verklaart de Qoraan:

"Heden heb Ik uw godsdienst voor u vervolmaakt en Mijn gunst aan u voltooid en voor u de Islam als godsdienst gekozen." (5:3)

Dan zegt Jezus verder: *"Hij zal uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort zal Hij spreken."* Dit is slechts de waarheid. Immers, alle godsdiensten hebben hun oorsprong in een en dezelfde God. De Islam is daarom dan ook geen nieuwe godsdienst, maar de voortzetting van hetgeen door de vorige profeten werd gebracht.

De godsdiensten, die eerder waren geopenbaard, droegen een tijdelijk karakter, omdat de menselijke geest hetzelfde evolutieproces moest doormaken als het menselijk lichaam reeds had doorgemaakt, alvorens de universele leer te kunnen bevatten, die in de Qoraan is vervat.

Elke profeet van Mozes tot Jezus had de komst van een profeet voorspeld, hetgeen zeggen wil dat het geestelijk fundament, waarop de mens moet bouwen, eerst bij het verschijnen van die profeet ten volle zou zijn gelegd.

Daar volgens de Bijbelse tekenen die profeet geen ander is dan de profeet van de Islam, moet worden erkend dat Mohammed de Beloofde onder de profeten is en dat zijn wet de door alle profeten verkondigde wet is.

Jezus zei ook, dat degenen, die niet in hem geloven door de Trooster zouden worden overtuigd van zonde. Hij, die komen zou, kon geen Christen zijn, want dat volgelingen de loochenaars van hun profeet terecht wijzen spreekt vanzelf. De profetie moet daarom dan ook betrekking hebben op iemand, die in geen enkel verband tot Jezus zou staan, maar die slechts als een waarachtige en door God gezondene de zaak van alle ware profeten zou eerbiedigen en het mensdom tot ontzag en eerbied voor hen allen zou aansporen.

Ofschoon Mohammed geen Christen of Israeliet was, was hij het die steeds de eer van Jezus krachtig verdedigde.

Het laatste teken in de profetie : "Hij zal Mij verheerlijken", slaat eveneens op Mohammed. Hij was het immers, die Jezus zuiverde van de beschuldiging, dat hij door aan het kruis te sterven, de vervloekingsdood zou hebben ondergaan; verder van de beschuldiging, dat hij - na voor zichzelf aanspraak te hebben gemaakt op Godheid - zich van ontrouw en ongehoorzaamheid jegens God schuldig zou hebben gemaakt en tenslotte van de overige lage beschuldigingen, die de Joden tegen hen hadden ingebracht.

Aldus zijn de gebeden van Abraham en Ismael en de voorspellingen van MOzes, Jezus en anderen in vervulling gegaan in de persoon van Mohammed, de profeet van de Islam.

vervolg van blz. 8
MIRZA GULAM AHMAD

van een tijd, die, door communicatiemogelijkheden open te leggen, de hele wereld zou veranderen in een soort verenigde staten.

Aldus wil God, door mij in deze eeuw te doen opstaan en door mij honderden hemelse tekens ineen visioen van buitengewone zaken met betrekking tot de toekomst en diepe kennis en waarheden te verchaffen en door mij kennis te geven van honderden zekere argumentende kennis van de ware leer van de Koran verspreiden en propageren in alle naties en in alle landen."

(wordt vervolgd)

NIEUWS IN HET KORT

**HOOFDBESTUUR VAN DE S.I.V. STELT
HOOFDORGANEN IN**

In haar vergadering van 6 oktober 1978 heeft het Hoofdbestuur van de S.I.V. de volgende Hoofdorganen van de S.I.V. samengesteld en geïnstalleerd :

I Raad van Toezicht en Advies: Alhadj Toyab Ahmad Ali (Voorzitter), Alhadj A.I. Alibux, Moulvi M.A. Ilaahibaks, Alhadj Rashid Pierkhan en de heer A. Saboorali met als taakomschrijving o.a. toezicht op de bestuursvoering en medebepaling van het beleid.

- II Sociaal-Culturele en Educatieve Diensten met als Hoofdcördinator de heer Toyab Ahmad Ali
- III Technische- en Financiële zaken met als Hoofdcördinator de heer Ir. M.S. Nasrullah.
- IV Administratieve- Juridische- en Algemene Diensten met als Hoofdcördinator de heer Mr.B. Ahmad Ali
- V Religieuze Diensten met als Hoofdcördinator de heer Rashid Pierkhan.

Binnenkort vindt de installatie plaats van de Jamiat-ul Ulema.

S.I.V.-HOOFDBESTUUR EIST IN KORTGEDING OVERDRACHT VERMOGEN ITTEFAKUL ISLAM TE LIVORNO

Op maandag 9 oktober j.l. diende voor de rechter Mr. Ramdat Misier het kortgeding van de S.I.V. tegen de heer Sultan Kallan. Geëist was de heer Kallan tegen verbeurte van een dwangsom te verbieden het erfpachtsrecht van het terrein waarop de moskee van Ittefakul Islam staat over te dragen aan derden. Ter zitting verzocht de heer Kallan aan de rechter om de behandeling uit te stellen tot een latere datum. Als reden gaf hij op dat zijn advocaat zich had teruggetrokken uit de zaak. Nadat de advocaat van de S.I.V. had aangevoerd dat de heer Kallan reeds bezig was met stappen om het erfpachtsrecht van bedoeld perceel aan derden over te dragen, stemde de rechter in met het verzoek onder voorwaarde dat de heer Kallan zich zal onthouden van handelingen van vervreemding het erfpachtsrecht betreffende. De afdeling Ittefakul Islam heeft in deze hoedanigheid deelgenomen aan de op 30 juli j.l. door de rechterlijke commissie Naarendorp georganiseerde verkiezingen van het Hoofdbestuur van de S.I.V. Voorwaarde van deelneming was dat het vermogen van Ittefakul Islam aan de S.I.V. zou moeten overgedragen. Dit was ook het standpunt

van de heren Kallan en Jahangier in de Commissie Naarendorp. Dit standpunt werd door de Commissie en de rechter Ramdat Misier gehonoreerd. Dienovereenkomstig overlegde de heer Kallan, op wiens erfpachtsterrein de moskee is gevestigd, een beschikking van de Minister van Opbouw d.d. 17 juli 1978, inhoudende een bereidsverklaring aan de S.I.V. om het desbetreffend terrein binnen een jaar na dagtekening van de beschikking over te nemen. De enige voorwaarde die hieraan werd verbonden, is de voldoening van het canonrecht ad Sf 1500,=, welk bedrag inmiddels door het Hoofdbestuur van de S.I.V. in 's lands kas is gestort. De overdrachtstukken zijn intussen ook al opgemaakt door de notaris. Tevergeefs zijn tot dusverre pogingen aangewend de vorenbedoelde bereidsverklaring ongedaan te maken.

AFDELINGSBESTUUR WELGEDACHT C AFGEZET DOOR S.I.V.-HOOFDBESTUUR

Het bestuur van de S.I.V.-afdeling te Welgedacht C is door het Hoofdbestuur van de S.I.V. afgezet ongediciplineerd gedrag en houding. Inmiddels is met toepassing van Artikel 21 van de Statuten een nieuw bestuur gevormd, met de heren RASHIED en BOEDHOE als (respectievelijk) afdelingssecretaris en afdelingspenningmeester, die het afdelingsbestuur vormen. Aan het vorig bestuur van Himayatul Islam is door het Hoofdbestuur opdracht gegeven alle bescheiden binnen vierentwintig uur in te leveren bij het Hoofdbestuur. Meer nieuws hierover, over het kortgeding tegen de S.I.V.-afdeling Ittefakul Islam te Livorno en over het chaos van ISLAMIA WEESHUIS kunt u lezen in het volgende nummer van AL HAQ- NIEUWS-BULLETIN.